

[Minister Viggo Starcke.]

større. Da en regerings politik må betragtes som en helhed, kan det ikke undre hverken venstre eller de konservative, at retsforbundet er trådt ind i denne regering, i den regering, hvori vi står, i den regering, hvori vi vil arbejde.

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Det er meget begrænset, hvad man kan nå i en kort bemærkning. Når det ærede medlem hr. A. C. Normann nævner, at man ikke vidste, om jeg, når venstre-konservative alternativet var ude af spillet, ville danne en ren venstreregering, så må jeg sige til det ærede medlem: man vidste udmærket besked med dette; det blev allerede nævnt under debatten i tinget, før vi gik ud i valgkampen.

Må jeg dernæst sige til den højtærede økonomiminister, at jeg siger jo ikke, at det radikale venstre har stillet betingelser for en ren venstreregering; jeg har peget på de konsekvenser, som ville flyde deraf.

I øvrigt må jeg hævde, at det radikale venstres stilling er mærkelig. Der er ingen logik i den, heller ikke på dette område. Man går til valg på kravet om den stærkest mulige regering repræsenterende de flest mulige, og så ender man med at forlange, at de færrest mulige skal være med i en regering. Det er der ingen logik i. Og må jeg tilføje til den højtærede økonomiminister, at det er dog ikke helt almindeligt at opfordre en mand til at søge dannet en regering, men derefter hindre ham i at tage de partier og de personer med, som han mente måtte gøre den stærkest tænkelige.

Endnu en bemærkning til den højtærede økonomiminister, som påstår, at han ikke har sagt noget før valget, som er i modstrid med det, der sker nu. Jeg beder den højtærede minister læse det citat, jeg i går fremdrog om skatterne, og hvori den højtærede minister udtalte sig til sine kandidater på mødet i Nyborg og fastslog, at den samlede beskatning ikke måtte forøges. Det mener jeg er en forskel.

Må jeg sige til den højtærede statsminister, at det er ikke mig, der har indført proprietær Møller i debatten, det er den

højtærede minister uden portefølje hr. Viggo Starcke. Den højtærede minister beklagede sig over, at der blev bragt så mange historier til torvs om retsforbundet, og under sin omtale af referatet i Vestkysten sagde den højtærede minister, at protokollen ikke med et eneste ord var nævnt på det pågældende møde. Jeg står her med det pågældende referat, som viser, at mange mennesker stillede spørgsmål om protokollen, og der blev svaret på, hvad der stod i denne, så vidt den pågældende vidste besked. Det er ikke noget, en referent kan finde på af sig selv. Ingen vidste noget om protokollen dengang. I øvrigt vil jeg minde ministeren om, at man dagen efter i Vestkysten kunne læse følgende — jeg beder om tilladelse til et citat, og så skal jeg slutte —:

„Proprietær P. Møller, Rydbjerg, der er medlem af retsstatspartiets bestyrelse, har henvendt sig til os med følgende udtalelse i tilslutning til Vestkystens referat af hans udtalelse om den hemmelige protokol.“

Så kommer det:

„Jeg har ikke sagt, der er en hemmelig protokol, men en protokol, vi ikke måtte omtale før ratificeringen.“

Må jeg spørge: hvad forskel er der på en hemmelig protokol og en protokol, der ikke må omtales? Så siger hr. Møller videre:

„Nu er den ratificeret, og nu er den ikke hemmelig længere. Vi måtte ikke skrive den af og ikke offentliggøre indholdet, førend den var ratificeret.“

Bladet spørger:

„Må vi låne den?“

Og hr. Møller svarer:

„Det kan jeg ikke tænke mig der er noget til hinder for.“

Må jeg så spørge, om den højtærede minister stadig vil påstå, at hr. Møller ikke har omtalt protokollen? Hr. Møller henvender sig til bladet efter at have læst referatet og kommer med denne tilføjelse, som jeg her har citeret noget af. Hvis hr. Møller ikke var tilfreds med denne tilføjelse og det spillede så stor en rolle for retsforbundet, vil jeg gætte på, at hr. Møller havde henvendt sig til Vestkysten og beklaget sig. Jeg har altså ment, at den pågældende